

Warszawa, dn. 31 października 2008 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO-543548-I/08/MK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Komunikat Rzecznika Praw Obywatelskich

W Dzienniku Ustaw RP nr 195 z dnia 31 października 2008 r., pod pozycją 1200 ogłoszona została ustawa z dnia 3 października 2008 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej. Ustawa, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. tworzy podstawy do ubiegania się o świadczenie z budżetu państwa reprezentantom Polski na igrzyskach paraolimpijskich od pierwszego startu polskich zawodników, tj. od 1972 roku. W ten sposób zapewniona zostaje w tym zakresie realizacja konstytucyjnej zasady równego traktowania, o co od dłuższego czasu upominali się paraolimpijczycy, wspierani także przez Rzecznika Praw Obywatelskich.

W wyniku przeprowadzonej w 2006 roku nowelizacji ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej niepełnosprawni sportowcy zostali uprawnieni do świadczeń z budżetu państwa z tytułu udziału w igrzyskach paraolimpijskich.

Wobec przyjętego przez ustawodawcę podziału historii igrzysk paraolimpijskich na dwa okresy, tylko w drugim, tj. od 1992 r. – po zdobyciu przez paraolimpijczyka co najmniej jednego medalu oraz spełnieniu dodatkowych przesłanek określonych w w/w ustawie i rozporządzeniu z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej – istniała podstawa do ubiegania się o świadczenie. Igrzyska paraolimpijskie w pierwszym okresie uznano bowiem za nie wyczerpujące kryterium konkurencyjności. Przyjęte rozwiązanie wzbudziło, jak się okazało zasadne, wątpliwości.

Sprawa wykluczenia grupy sportowców z kręgu beneficjentów świadczenia z budżetu państwa została podjęta przez Rzecznika Praw Obywatelskich już w listopadzie 2006 r., na podstawie wniesionej skargi. W toku badania sprawy pozyskałem stanowiska Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego, a także Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego. Argumenty podniesione przez Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski istotnie wzmocniły moje stanowisko co do niezgodności przedmiotowej regulacji

z konstytucyjną zasadą równego traktowania (art. 32 Konstytucji); w świetle przytoczonych faktów brak było wystarczających przesłanek do uznania za zasadne przyjętego kryterium zróżnicowania, a w konsekwencji dostępności świadczeń.

Wielokrotnie występowałem do Ministra Sportu, wskazując na potrzebę pilnego podjęcia działań legislacyjnych, jeszcze przed rozpatrzeniem przez Trybunał Konstytucyjny wniosku wniesionego w tej sprawie przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Z zadowoleniem przyjąłem więc inicjatywę poselską nowelizacji ustawy *o kulturze fizycznej*, która wychodziła naprzeciw oczekiwaniom paraolimpijczyków. Uznałem jednak, że w tej sprawie istnieje potrzeba stałego monitoringu prac. Burzliwe nierzadko dyskusje na forum właściwych komisji, a później izb Parlamentu doprowadziły do pożądanego rezultatu. Wszyscy reprezentanci Polski na zawodach rangi olimpijskiej, którzy osiągnęli wybitne rezultaty sportowe, otrzymają prawo do ubiegania się o świadczenie, zgodnie z intencją ustawodawcy.

/-/ Janusz Kochanowski